

Milí spolubojovníci !

Pokud tohle čtete, gratulujeme vám, protože jste se nezbláznili z velkého návalu písemek, které s sebou přináší pololetí, že jste se na Vánoce nezdusili kapří kostí, nezešileli jste při pohledu na váhu po množství vánočních „cheat days“ a úspěšně jste rozchodili silvestrovskou kocovinu. Co si budeme povídat, nový rok se musí pořádně oslavit :D ! Když už se bavíme o slavení a zábavě jako takové, napadá nás jedna otázka: taky se vám tak líbily maturitní plesy? No nám tedy moc ! :)

Leden a únor, to jsou měsíce, kdy naši škole běží opravdu hodně soutěží, do toho samé písemky, takže se to tu někdy zdá být opravdu nekonečné. Kdyby ty pololetní prázdniny byly o týden delší, asi by se nikdo z nás nezlobil. Takže na závěr, přejeme všem, aby vaše pololetní výpisy sklidily doma jen samý úspěch, a aby jste si to kratičké volno pořádně užili ! :)

Natálie Chlupová, 3.A

...zpovídá

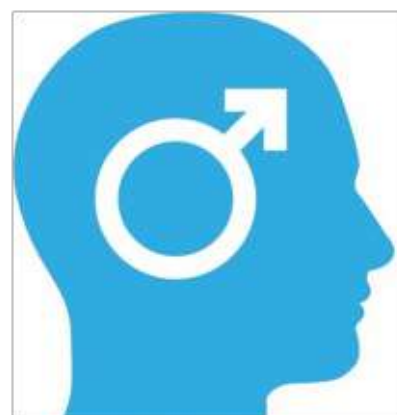
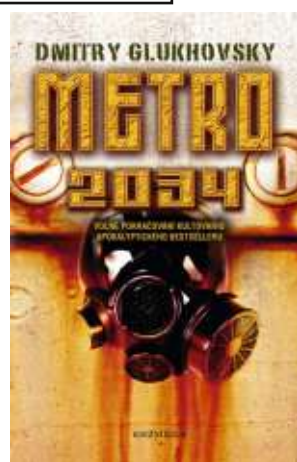
...objevuje

2 | Únor 2017

...přivází

...baví

...přivází:

Kurz paměti

Nástup do prvního ročníku střední školy je důležitým, nicméně obtížným, životním mezníkem. Zvyknout si na nový způsob výuky někdy může trvat spoustu času, a tak je potřeba naučit se učit a různými způsoby potrénovat naši paměť. S tím vším nám, prvákům, pomohl kurz paní knihovnice z místní knihovny Pavly Konečné, která se lidskou pamětí zabývá již dlouho dobu. Připravila si pro nás všelijaká cvičení paměti, řekla nám nějaké zajímavosti týkající se mozku a také nám vyprávěla spoustu vychytávek, které by nám měly usnadnit naše učení do školy. Jsem si jistý, že tyto nové vědomosti skvěle zúročíme a budou se nám po celou dobu našeho nynějšího, ale i budoucího studia dobře hodit.

Jan Hader, 1.B

Foto: www.psychologie-biofeedback.cz

Tak trochu jiná beseda

„Zase máme mít nějakou přednášku o drogách?“ Když jsme se dozvěděli, že nás čeká další beseda o škodlivosti omamných látek, naše nadšení opravdu moc velké nebylo. Jelikož drogy a závislosti jsou jedním z největších problémů naší společnosti, informace o jejich nebezpečnosti se na nás valí neustále, a to nejen ve škole, ale často i doma. Nevěřili jsme, že bychom se mohli dozvědět něco pro nás nového a zajímavého, takže očekávání od připravované přednášky se dalo srovnat s těšením se na UHO omáčku ze školní jídelny. No, mýlili jsme... Na popud paní vychovatelky Bláhové nás na naší škole navštívil pan PhDr. Erich

Stündl, koordinátor prevence kriminality okresu Svitavy. Beseda probíhala formou promítání fotografií prof. Mgr. Jindřicha Štreita, dr.h.c., váženého a uznávaného dokumentárního fotografa, jehož snímky

Foto: Autor: Jindřich Šreit – Jindřich Šreit, CC BY-SA 3.0, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=35058476>

oblétly i několik předních světových výstav. Staré černobílé obrázky v sobě skrývaly jakési kouzlo a pro nás byly o to zajímavější, protože řada z nich byla pořízena i v okolí Moravskotřebovska. Promítání pan Stündl doplnil zkušenostmi a příběhy ze svého zaměstnání. Že práce policistů není zrovna jednoduchá, ukázaly snímky drogových „dopat“, kde by nikdo z nás důkazní materiály opravdu hledat nechtěl. Všem žákům druhého a třetího ročníku, kteří s napjatými ušima Pana Stündla poslouchali, se přednáška velmi líbila. Takže, nesudme předem...

Natálie Chlupová, 3.A

Tak výlet do Vegas se ruší...

Není nic lepšího než dostat informace z první ruky. No a stejně tak není nic víc odrazujícího než příběh osoby, které se něco špatného stalo. O čem mluvím? O přednášce, která se konala pro 2. ročníky gymnázia na téma gamblerství. Díky osobní zkušenosti pána přednášejícího jsme se dostali blíže pocítům osoby s takovým problémem a měli jsme nad čím přemýšlet. Pozitivní je, že nám bylo řečeno, že vhažování peněz do automatu na kávu každé ráno s tímto tématem nemá nic společného. Takže výčitky bokem a dobrou chuť!

Hana Vyroubalová, 2.A

Florbalový boj

Dne 22. 11. 2016 se družstvo našich dívek zúčastnilo obvodního kola ve florbalu v Moravské Třebové. Hrál se pouze jeden zápas, neboť se tohoto kola účastnilo jen naše gymnázium a Gymnázium Moravská Třebová. Já a moje spoluhráčky jsme byly odhodlané tento zápas za každou cenu vyhrát a konečně tak postoupit do okresního kola. Věděly jsme, jak je to pro nás důležité, protože většina našich hráček je z maturitního ročníku a možnost postoupit v dalších letech bude nejistá. Nakonec byl náš cíl splněn a vítězstvím 4:3 jsme se probodovaly do okresního kola.

Dne 19. 12. 2016 se uskutečnilo okresní kolo ve sportovní hale Na Střelnici ve Svitavech. Byl to opravdu velmi náročný den. Hrály jsme čtyři zápasy s Gymnáziem Svitavy, OA Svitavy, Gymnáziem Moravská Třebová a Gymnáziem Litomyšl. V každém zápase jsme ze sebe vydaly maximum a do šatny jsme se vracely vždy jak psychicky, tak fyzicky vyčerpané. Soupeřky byly opravdu velmi silné a každý zápas obtížný. Toto okresní kolo nám dalo mnoho zkušeností, zážitků a radosti.

Tímto článkem bych také chtěla velice poděkovat hráčkám ze čtvrtého ročníku, že jsme měly tu čest hrát po jejich boku a že jsme tento jejich poslední rok mohly zakončit tak významným a krásným vítězstvím.

Anežka Nárovcová, 2.B

Foto: Jiří Linhart

Halloweenská noc

Ze střeďeční noci 16. 11. si studenti prvních ročníků odnesli nečekaný zážitek. Druháci nám připravili překvapení v podobě přespání ve škole se strašidelným programem. Vše se před námi až do začátku programu tajilo. Připravili si

pro nás bohatou stezku odvahy, která nejednoho studenta vyděsila. Za doprovodu děsivé hudby a strašidelných postav klaunů, zombie, mrtvých nevěst a mnoho dalších, jsme kráčeli po celé škole a plnili úkoly, které byly mnohdy nad rámec našich sil. Za nesplnění úkolu jsme obdrželi tresty v podobě jezení cibule, dřepů a zpívání písní, které jsme si vylosovali. Na každém stanovišti jsme obdrželi indicii, která nám na konci měla pomoci při hledání našeho třídního učitele. Všichni třídní učitelé byli nalezeni a nás prváky čekala sladká odměna. Celý večer jsme zakončili přespáním ve škole. Všem organizátorům z druhých ročníků děkujeme za program.

Markéta Urbanová, 1.A

Foto: Archív Gymjev

Byl jednou jeden život & křížem krázem historií 8. S

Jako by toho ve čtvrtém ročníku nebylo už tak víc než dost, připadá maturantům jakožto ostříleným mazákům a sebevědomým „bossům“ školy povinnost zhostit se organizace gymnaziálního plesu. Co třída, to vlastní ples, to originální pojetí a individuální přístup... V pořadí první společenskou událost letošní plesové sezóny vyfasovala poslední osmiletá třída gymnázia, legendární 8. S. A jelikož její příslušníci sami tvoří velice výstřední uskupení, není se čemu divit, že i jejich „slavnost“ toho měla hodně co do sebe. Rodiče, sourozenci a další rodinní příslušníci, spolužáci i „náhodní příchozí“ zhlédli ošerpování a jemu předcházející předtančení, stali se svědky promyšleného, nápaditého, vtípného a výstižného tanečního ztvárnění vývoje „členů“ této sekty od prvopočátků až k samotnému závěru její působnosti na naší škole a vyslechli si hudební doprovod

Foto: Marek Šafář

v podání kapely Frontmen. Suma sumárum, ti, kteří se rozhodli přijít, podpořit tuto třídu, odreagovat se nebo si jenom zkrátka „vyhodit z kopytka“, jednoznačně museli odcházet příjemně naladění a alespoň pro tento večer uznat, že euforické vyvolávání „Esko to je stejně nejlepší, stejně nejlepší, stejně nejlepší!“ opravdu platí...

Zdeňka Mauzerová, 3.B

GYMJEV EXPRESS v celostátním kole

V pátek 2. prosince pořádala Fakulta sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně Multimediální den 2016. Jeho součástí bylo vyhodnocení 10. ročníku soutěže školních časopisů a novin. Část redakce školního časopisu GYMJEV EXPRESS se této akce zúčastnila, protože jsme v krajském kole obsadili 3. místo. Na nejvyšší příčky náš časopis v celostátním kole sice nedosáhl, ale úspěchem je už to, že se přes síto krajského kola dostal mezi nejlepší v celé republice.

Foto: Archív Gymjev

Děvčata z redakce si prohlédla konkurenční časopisy, navštívila panelovou diskusi a mediální jarmark v atriu školy. Přejeme redakci, aby měla chuť do další práce a aby si studenti

GYMJEV EXPRESS rádi přečetli.

Mgr. Zdeňka Valčíková

Večer prošlapaných střevičků

Snem každé dívky je tančit v krásných šatech, po boku svých přátel jako zpestření svého každodenního středoškolského života. Ani my jsme si tento večer nenechaly ujít.

9. prosince 2016 se všichni spolužáci, kamarádi i známí sešli na tanečním parketu hotelu Morava v Jevíčku, aby slavnostně ukončili tříměsíční taneční kurz pod vedením Ing. Aloise Bílka a jeho partnerky Terezy Hrouzkové.

Foto: Marek Šafář

Čas rychle ubíhal díky nabitému programu, který zahrnoval vzpomínky na všechny prodloužené. Nejprve jsme se přenesli na Divoký západ, poté si představili nejsympatičtější taneční pár a nakonec vyhlásili celkové vítěze soutěžní prodloužené. Samozřejmě se nezapomnělo ani na rodiče a profesory, kteří měli možnost oprášit staré kroky a pořádně to rozjet.

Byla to jedna z nocí na které se nezapomíná a určitě i vy na podobnou s láskou vzpomínáte.

*Linda Zavadilová
a Hana Výroubalová, 2.A*

Hynku! Viléme!! Jarmilo!!!

Mnoho z nás zná tento konec z díla Máj. V Polárce toto dílo vzali trochu po svém. A tak jsme se my, žáci 2. A a 2. B, 15. prosince 2016 na jejich představení vypravili. Děj představení se odehrává na Máchově jezeře, kde máme pár hezkých postaviček. Je tu pankáč, který vede kapelu a má věčně hluboko do kapsy, provozovatel bufetu, který je typický Čech, basák kapely Vilém, jeho dívka Jarmila a Hynkův otec. Všichni víte, jak to skončí. Do této idyly však přijíždí matka s dcerou. Matka je plně uch-

vácena Máchovým Májem, ovšem má proškrtanou verzi, takže z krásné balady udělá sentimentální žvást. Na to ji milerád upozorní pankáč a máme z toho malou hádku. Také se má konat Vilémova po-prava. Víc vám však neprozradím, nerad kazím zážitky. Chvilku trvá, než se člověk zorientuje, ale pak vše skvěle chápe. Mně osobně se představení líbilo, dávalo básni no-vý rozměr. Některým se nelíbilo, ale člověk se nemůže zavděčit všem. Po představení jsme se za-stavili v Galerii Vaňkovka, kde si mnozí spravili chuť. A tak mohu říci, že jsme se z divadla vraceli bohatší o kulturní zážitek a chudší o menší či větší finanční obnosy.

Vít Václavěk, 2. B

Foto: www.divadlopolarka.cz

Naše hollywoodské hvězdy

Kousek LA u nás v Jevíčku? Proč ne! V pátek 20.1. se hotel Morava změnil ve snovou krajinu Hollywoodu. Nechybělo opravdu nic. Kombinace zlaté, stříbrné a černé barvy navodila pocit luxusu, krásná výzdoba zobrazovala honosný život celebrit, popcorn na stolech připomínal kino a maturanti, kráčející po červeném koberci, vypadali opravdu jako slavné filmové hvězdy. Také předtančení, které si studenti 4.B pro svůj maturitní ples připravili, by se opravdu dalo srovnat s prací špičkových choreografů. Secvičit a hlavně se výborně sehrát i v tak vysokém počtu 32 lidí, muselo být velmi obtížné, ale 4.B si s tím výborně poradila. Hotel Morava se doslova otřásl v základech v rytmu úryvků z těch největších filmových „pecek“ jako je Pretty woman nebo třeba Piráti z Karibiku. Čtvrtřáci rovněž sklidili velký úspěch za bojový tanec haka, kterým celé předtančení zahájili.

Ale dost už chvály, aby to našim maturantům nevlezlo do hlavy :D. Celá redakce drží pěstičky, aby se maturita povedla stejně dobře jako ples! :)

Natálie Chlupová 3.A

Foto: Martin Vykydal

...zpovídá:

V roli „kamaráda“

Většina lidí si neustále stěžuje na nedostatek času, na spoustu práce, na neúnosné množství vlastních problémů, na nemožnost věnovat se svým zájmům a koníčkům, a tak je ani nenapadne obrátit svou pozornost k něčemu takovému, jako je charita. Přesto se ale najde pár jednotlivců, kteří tuto bohubílou a záslužnou činnost neodepsali a pokračují v její tradici. K těm několika patří i studentka čtvrtého ročníku našeho gymnázia Zdislava Zavadilová. Jak se ale člověk může k podobné aktivitě dobrat? Kde se informovat a přihlásit se jako charitativní pracovník? Pokud by odpovědi na tyto otázky někoho zajímaly, určitě je alespoň částečně naleznete v následujícím rozhovoru.

Foto: Zdislava Zavadilová

Z jakého důvodu ses rozhodla věnovat dobrovolnické činnosti? Stalo se tak na něčí popud?

Jednou k nám na gympl přijela koordinátorka z charity a představila dobrovolnický program Kamarád. A tak to vlastně začalo :-). Hned mě to zaujalo, a moc, do té doby jsem vůbec nevěděla o tom,

Z jakého důvodu ses rozhodla věnovat dobrovolnické činnosti? Stalo se tak na něčí popud?

Jednou k nám na gympl přijela koordinátorka z charity a představila dobrovolnický program Kamarád. A tak to vlastně začalo :-). Hned mě to zaujalo, a moc, do té doby jsem vůbec nevěděla o tom, že něco takového existuje, tak jsem to prostě chtěla zkusit. Vůbec toho nelituji, dalo mi to spoustu cenných zkušeností.

Foto: Zdislava Zavadilová

pozn.: Zdislava Zavadilová získala ocenění KONEPu (Koalice nevládek Pardubicka, o. s.) a Pardubického kraje za Dobrovolníka roku za činnost ve prospěch dětí.

Co konkrétně obnáší tvoje aktivita? Pracuješ se sociálně vyloučenými lidmi, nebo se věnuješ shromažďování oděvů, hraček či jiných potřebných prostředků?

Pracuji s dětmi. Může (a nemusí) být ze sociálně slabší rodiny nebo mít problémy doma či ve škole nebo mu dělá problém najít si kamarády a začlenit se do kolektivu. S dotyčným dítětem chodíme ven, do cukrárny, do knihovny nebo jsme u něj doma – pokud to jde. Pomáhám mu s domácími úkoly, snažím se mu pomoci pochopit učivo, které mu nejde, a často něco vyrábíme, jednou jsme i vařili :-)... Ono si většinou dítě samo řekne, co chce zrovna dělat.

Jakou iniciativu jsi musela projevit, abys byla na svůj „post“ přijata?

Nebylo to tak složité, jen jsem se paní koordinátorce ozvala na e-mail, který byl v letáčku, a domluvily jsme si schůzku. Poučila mě o tom, co mě zhruba čeká, sdělila mi pravidla bezpečnosti a mlčenlivosti a podepsaly jsme smlouvu. A bylo to :-)

Kolik času tě práce v charitě stojí?

To je různé. Většinou 2 hodiny týdně, někdy více, někdy méně, podle možnosti. Záleží to i na konkrétním dítěti, jak dlouho se mnou chce být. Často se „schůzka“ protáhne nebo naopak zkrátí a někdy ji musíme zrušit úplně. Organizujeme si to vždycky podle aktuálních potřeb obou stran, aby to každému vyhovovalo.

Co tě na ní nejvíce naplňuje?

To se asi nedá říct takhle jednoznačně. Nejvíc mě těší, když máme pěkné vztahy s rodiči i dítětem a podaří se nám vybudovat kamarádký vztah, protože právě tohle je na tom asi to nejtěžší... Ale pokud se to povede, stojí to za to :-).

Zdeňka Mauerová, 3.B

...objevuje:

Tunel sem, tunel tam...

Doufám, že netrpíte klaustrofobií. Pokud ne, tak máte výhodu. Z napsání vám možná došlo, kam vás vezmu. Do metra. Tedy spíše Metra. Ptáte se, proč velké M? Jelikož se budeme bavit o trilogii Metro od Dmitrije Gluchovského. Tato trilogie zahrnuje tři krásné knihy: Metro 2033, Metro 2034 a zcela nečekaně, Metro 2035. Dmitrij Gluchovskij je ruský spisovatel, autor sci-fi. Tak se pojdme do jeho nejznámějšího díla zakousnout. Proběhla třetí světová válka. Někteří lidé se poschovávali v různých protijaderných krytech, neb jádro se stalo zhoubou lidstva. A já vás vítám v největším krytu na světě, v moskevském metru. Je tu spousta stanic, spousta otevřených tunelů, spousta odříznutých,... o stavu jejich obyvatel nikdo neví. Ale my se nejprve zaměříme na stanici VDNCh, ve které také začíná první kniha. Tato stanice je soustavně napadána černými ďábly, mutanty, kteří jsou celí černí. Na VDNCh také žije Arťom, který je hlavním hrdinou knihy. Jednou se na stanici dostává podivně vyhlížející člověk, který si říká Hunter. Potřebuje nutně mluvit se Suchojem, což je Arťomův otčí. Hunter pak Arťomovi předá důležitý úkol. Jelikož se Hunter vydává sám zastavit černé, jelikož

se považuje za bílou krvinku, která chrání žíly metra, musí Arťom dovést do centra Metra, Polis, zprávu. Má se hlásit jistému Mělnikovi. A tak si Arťomka sbalí pár švestek (a pár zásobníků s patronami, neboť se patrony staly platidlem) a vyráží. Na cestě potkává spoustu zajímavých lidí, z nichž mnoho uvízne v paměti (Třeba Chán, který o sobě prohlašuje, že je inkarnace Čingischána. Také má zajímavé filozofické pasáže.), navštíví tajemná místa v metru (stanice Poljanka, kde má spousta lidí vize či halucinace, říkejme tomu, jak kdo uzná za

Foto: Vít Václavek

vhodné), nakonec svůj úkol splní a kniha se přehoupne do druhé části, kde jde o zničení ďáblů. I když se vše povede, kniha zanechá v mozku trpkou a nahořklou pachut'.

Druhá kniha je zase v něčem jiná a přeci v něčem stejná. Není zde už tolik akce, přecházíme spíše k filozofii. Ale nalézáme tu někoho, kdo se nám v první knize ztratil. Hunter se objevuje na stanici Sevastopolskaja, je ovšem zřízený, slepý na jedno oko a propadl alkoholu. Zde se setkává se staříkem, kterému nikdo neřekne jinak, než Homér. Ten si usmyslí, že napíše knihu o životě v metru, takový malý epos. A tak, když Hunter vyrazí ničit další hrozbu, bere si staříka s sebou. Na cestě potkávají dívku Sašu, která si myslí, že z Huntera, který je stroj na zabíjení, udělá milující bytost, která místo kulometem bude pálit básněmi. To se nestává a Hunter postupuje stále vpřed za svým úkolem. Kniha má dost zajímavé vyvrcholení, takže si ji rozhodně

přečtete.

A dostáváme se do finišu. Opět tu máme Arťoma, který nám zestárl, zmužněl a oženil se s Aňou, členkou Řádu, jehož je Arťom členem. Sice momentálně neaktivním, ale tetování Řádu nelze jen tak odebrat (jak se dozvíme, tak jde, ale víc neprozradím). Arťom stále věří, že nemůžou být jediní, kdo přežil, a tak každý den vychází na povrch, kde vylézá na nejvyšší budovu v okolí a vysílá. Zoufale věří a doufá, ale odpovědi se nedostává. Arťom se náhodou setká s Homérem, který hledá Sašu. Homér mu prozradí, že zná muže, který žije na Poljance, který prý zachytil vysílání. A tak se tato nesooudá dvojice vydává na Poljanku a pak dále. Taková malá podobnost s Odysseou. Nakonec Arťom objeví strašnou pravdu a jeho svět se rozplyne. Autor nechal konec otevřený, i když to je poslední díl. A tak nezbyvá než doufat v ten lepší konec.

A závěrem. Metra jsou super knihy. Jsou tu i různé frakce: Rudí, fašisté s jejich Čtvrtou říší, okresní trasa obchodníků Hanza, organizovaný zločin a různá linková spojení. Tato trilogie ve mně zanechala hlubokou stopu, a doufám, že nemenší zanechá i ve vás, kteří si ji rozhodnete přečíst. Já hodnotím 10/10.

Vít Václavek, 2.B

Nejčastějších 5 otázek na kluky

Holky, neřikaly jste si někdy, co vlastně kluci probírají, když u sebe přespávají? Proč jim vlastně dělá tak veliký problém zeptat se na cestu a jaký mají názor na líčení? Na tyto a jiné otázky jsem se rozhodla najít odpověď u sta kluků. A jak to dopadlo?

1. O čem si povídáte, když u sebe přespáváte?

Většina kluků mi odpověděla jednoznačně: holky, auta, sport, hry. Řekla bych, že mě jejich odpověď příliš nezaskočila, protože je všeobecně známo, že právě tato témata jsou nejčastějším námětem mužských konverzací. Vedlejšími tématy pak byla škola, uplynulý den/týden a filmy.

2. Dělá vám opravdu takový problém zeptat se na cestu?

Při této otázce jsem se hodně

zasmála, protože se mi velká většina kluků snažila popsat důvod, proč je k ničemu ptát se na cestu, když se stejně nikdy neztratí. Více než třicet kluků odpovědělo jednoznačně: „Ne. Proč by to měl být problém?“ Zbytek odpovědí se týkal toho, že je to trapné. Dále také odpovídali: „Přece vždy vím, kudy jít.“ nebo „Nechci vypadat divně.“ Přes padesát jich také odpovědělo, že je to kvůli jejich egu.

3. Nacvičujete si před voláním, co do telefonu řeknete?

U této otázky je to tak 50/50. Nikdo si nacvičuje před každým hovorem co řekne, stejně jakoby si nikdo v životě netroufl říct, že si ani jednou něco před zavoláním nacvičil. Záleží to hlavně na vážnosti situace.

4. Holky a make-up – co preferujete?

Musím říct, že při této otázce jsem se dost zarazila, neboť má hodně holek v hlavě vsugerované, že se kluci otočí za každou, která má na obličej alespoň dvě plata pudru a make-upu, ale opak je pravdou. Přesně 87 kluků mi odpovědělo, že preferují lehce namalované dívky a když to přehánějí, tak je to opravdu nepěkný pohled. Zbytek odpověděl nenamalované.

5. Pokud by vám zavolala přítelkyně a kamarád/i, ať spolu jdete ven, koho byste si vybrali?

Při pokládání této otázky jsem vždy musela dodat, ať odpovídají kluci upřímně. A jak to dopadlo? Holky, nemusíte se bát, protože přes 70 kluků odpovědělo přítelkyni. Tak co, holky, jste překvapené?

Markéta Urbanová

Řešení sudoku:

6	2	4	3	7	9	8	1	5
9	5	1	4	8	2	6	3	7
3	6	8	9	5	1	4	7	2
8	1	5	6	3	7	9	2	4
9	3	2	6	4	5	8	1	7
2	4	7	8	5	1	3	9	6
4	8	9	7	2	6	5	1	3
1	6	2	5	9	3	7	4	8
5	3	7	1	4	8	2	6	9

...baví:

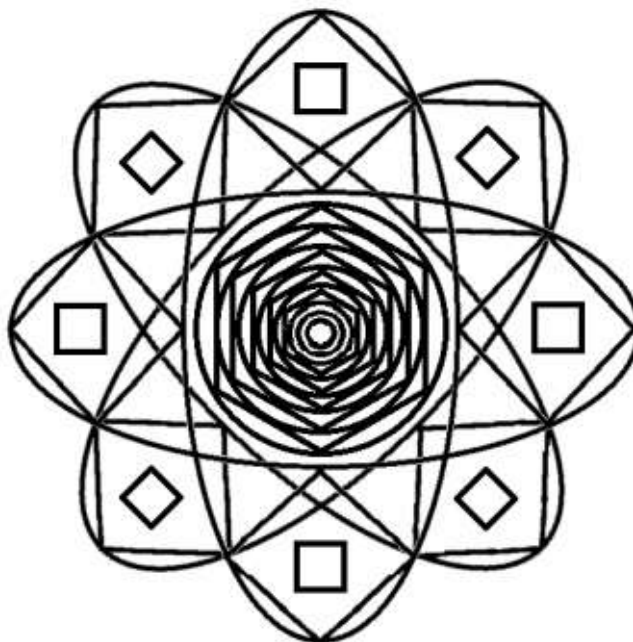
Sudoku

Marie Chladilová

		2				7		
8			3	6		2		1
	5	1	9					4
7			1	5				2
1					2	3		
	2	9	7			5		8
	7			1	9		6	3
	3				4			7
		8					2	

Mandala

Marie Chladilová

redaktoři:

M. Geršl, M. Holková, M. Chladilová, N. Chlupová,
Z. Mauzerová, A. Nárovcová, S. Pětvalská,
K. Portlová, A. Sedláčková, M. Urbanová,
V. Václavěk, H. Vyroubalová

úvodník: N. Chlupová, S. Pětvalská

korekce: S. Pětvalská

grafika a zpracování: A. Sedláčková

šéfredaktor: PhDr. Z. Valčíková